

prima instanță: Judecătoria Centru
Judecător: Alexandru Gafton
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Mihail Ciugureanu
Grigore Dașchevici
Eugenia Fistican

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Ala Cobăneanu
Judecătorii: Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Boris Grechin,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Grechin Boris cu menținerea hotărârii instanței de fond,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grechin Boris împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 26 noiembrie 2013, Grechin Boris a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la calcularea și stabilirea pensiei pentru limită de vârstă, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani nejustificat nu a inclus în calcul unele perioade de muncă, fiindu-i stabilită pensia parțială pentru un stagiul incomplet de cotizare, în mărime de 829,39 bani.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 12 septembrie 2013, i s-a comunicat că la calcularea stagiului de cotizare nu au fost luate în calcul perioadele de muncă care în total constituie 13 ani 2 luni și 26 zile deoarece înscrierile din carnetul de muncă nu sunt legalizate în modul corespunzător sau agentul economic nu a fost înregistrat ca plătitor de contribuții de asigurări sociale de stat.

Consideră reclamantul că, Casa Națională de Asigurări Sociale greșit i-a calculat stagiul de cotizare de numai 24 ani și 6 luni din stagiul total de 45 ani.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii, includerea în stagiul de cotizare la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă a perioadelor de activitate în baza actelor prezentate, anularea pensiei parțiale anterior stabilită, stabilirea pensiei complete pentru limită de vârstă cu recalcularea acesteia.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 februarie 2015 acțiunea a fost admisă parțial. S-a constatat ilegal refuzul din 12 septembrie 2013 și s-a obligat casa Națională de Asigurări Sociale de a include lui Grechin Boris în stagiul total de cotizare perioada 20 septembrie 1981 – 29 decembrie 1984 de activitate la Combinatul de covoare Ungheni. În rest acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, s-a respins apelul declarat de Grechin Boris cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a admis acțiunea parțial și a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a include lui Grechin Boris în stagiul de cotizare perioada de activitate la Combinatul de covoare Ungheni, deoarece acest fapt a fost confirmat prin certificatul eliberat de Societatea pe Acțiuni „Covoare-Ungheni” din 19 septembrie 2014. În acest sens la materialele pricinii au fost administrate și ordinele de angajare și eliberare din funcție (f.d.67-69).

Referitor la perioada 30 noiembrie 1972 – 24 septembrie 1974, în care Grechin Boris a activat în calitate de conducător artistic, instanța de apel a indicat că aceasta nu poate fi inclusă deoarece în carnetul de muncă lipsește ștampila instituției, ceea ce este contrar pct. 31 din Regulamentul cu privire la modul de calculare și confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 417 din 03 mai 2000.

Totodată, la cererea de apel Grechin Boris a anexat copia scrisorii din 28 decembrie 2007 prin care Consiliul raional Nisporeni a comunicat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale precum că Grechin Boris a activat la Casa raională de cultură Nisporeni în perioadele 19 iunie 1967 – 12 noiembrie 1969 și 30 noiembrie 1972 – 24 septembrie 1974.

Cu referire la această probă, instanța de apel a indicat că nu este în drept de a administra probele care au putut fi prezentate de participanții la proces în prima instanță, iar Grechin Boris nu a prezentat probe care ar atesta imposibilitatea prezentării răspunsului Consiliului raional Nisporeni din 28 decembrie 2007 la examinarea pricinii în prima instanță.

Instanța de fond corect a respins și pretențiile lui Grechin Boris cu privire la includerea în stagiul de cotizare a perioadei în care a activat la Ministerul Afacerilor Interne, deoarece în această perioadă nu au fost achitate contribuții de asigurări sociale, iar perioada în care a activat la compania „South-West Link”, instanța de apel a reținut că această întreprindere nu a fost înregistrată în calitate de plătitor de contribuții de asigurări sociale și nu a prezentat declarațiile privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la data de 08 iunie 2016 Grechin Boris a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 10 februarie 2015, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel a ignorat actele normative pe care le-a invocat în apel și anume cele ce se referă la evidența și complectarea carnetelor de muncă. Păstrarea și complectarea corectă a carnetelor de muncă și a duplicatelor în caz de deteriorare ține de obligațiunea exclusivă a angajatorului. În cazul distrugerii sau pierderii carnetului de muncă, angajatorul aplică stagiul sumar din tabela de evidență forma T-2, complectată anterior la angajare. Pentru toate înscrierile efectuate se aplică o semnătură și o singură ștampilă. În legătură cu deteriorarea carnetului de muncă, angajatorul a emis ordinul nr. 58 din 03 aprilie 1985. Aceste înscrieri servesc unica dovadă după lichidarea organizației. Astfel, urmau a fi aplicate pct. 32 și 33 din Regulamentul nr. 417 cu privire la calcularea și confirmarea stagiului de cotizare.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 22 iulie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Casa Națională de Asigurări Sociale copia cererii de recurs declarată de Grechin Boris, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului declarat de Boris Grechin, intimatul Casa Națională de Asigurări Sociale nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) Cod de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum reiese din materialele cauzei, cererea de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, a fost depusă la data de 08 iunie 2016. Astfel, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul prevăzut.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs declarată de către Grechin Boris nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de normele de drept citate, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, relatarea situației, în viziunea acestuia, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, sînt inadmisibile și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă la caz motivele recursului sînt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului. Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din

Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Mai mult decât atât, argumentele invocate în cererea de recurs au fost indicate și în cererea de apel.

Prin urmare, aceste argumente poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de ilegalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supusă controlului judiciar.

În circumstanțele sus relatate și reieșind din faptul că, argumentele recursului sânt similare argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, constituind deja obiect al dezbaterilor judiciare fiind apreciate sub aspectul dublului grad de jurisdicție, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Grechin Boris nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Recursul declarat de Grechin Boris se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu